

И имаше право; ако устата неодобрявахъ идентъ му, то сърцето му ги пріщаше.

Но да ся върнемъ въ кѫщата дѣто влѣзохмы. Ще дамъ обаче на читателя придварително свѣденіе че за слу-чкитѣ и работитѣ които ще раскажъ ми ся съобщихъ отъ истый слуга Петра, послѣ нещастното приключение, когато единъ пътъ го мъмрахъ за неговото зло по-стѫпваніе.

Едвамъ влѣзохмы въ салата и дѣспицитѣ на двѣтѣ ли-бета ся стиснахъ силно, и Якинъ безъ никоя грижа отъ приъятствующатѣ приглѣрна Варваръ и ѝ цалуна рѣкътѣ много пѣти. — Тогива само ся стреснахъ отъ дързостното и предпріятіе което сторихмы, но какъ да ся оттегля? Невинъ беше любовнта имъ, да; за пръвъ пътъ тѣ ся виждахъ тогива тѣй отъ близо, за пръвъ пътъ за ражка ся оловихъ, за пръвъ пътъ си приказахъ — си отворихъ сърцата и най добритѣ сънища на блаженство си изобрази-хъ. За благоприлично помыслихъ да ся дръпна на страна въ ближната стая на която вратата виждахъ отворены бѣхъ, и даже същата камаріерка подъ предлогъ ужъ за да ми пити ако ми трѣба нещо дойде и ти слѣдъ мене.

Истина да рекѫ азъ никога не бѣхъ ся написалъ въ тъкина работи и тѣзи лъскави сали вмѣсто да свѣтлѣйтѣ предъ очите ми напротивъ правяхъ ми впечатление на вѣ-кой тъменъ затворъ.

— Какво ви е г. Абате *), попита ми камаріерката, да ви не е лоше?

— Защо? понитахъ Франциска.

— Много сте приблѣднѣли!

— Да! страхъ ми е да не ся случи да на догадитъ.

*.) Титла отдавана на учевитѣ клирици.